

W swojej pracy, w oparciu o konkretne przykłady muzeów historycznych w Polsce koncentruję się na próbie opisanie specyfiki muzeum historycznego nowego typu – muzeum multimedialnego **tj. takiego, w których, narracja oparta jest częściowo na ekspozycji cyfrowej - multimedialnej - wykorzystującej nowe technologie**. Samo muzeum multimedialne ma wiele wariantów i odmian. W poniższej pracy chciałabym przede wszystkim ograniczyć się do analizy specyficznej odmiany muzeum multimedialnego - mianowicie muzeum multimedialnego typu narracyjnego.

Problematyka współcześnie tworzonych wystaw niesie ze sobą wiele nierozstrzygniętych dylematów i pytań. Można ją więc badać z wielu różnych perspektyw. Szukając odpowiedzi na kluczowe pytanie o kształt narracji we współczesnym multimedialnym muzeum historycznym znalazłam kilka takich “punktów”, miejsc, które pozwoliły mi uzupełnić luki istniejące w badaniach. Każdemu z tych “punktów” poświęciłam jeden z rozdziałów tej pracy. Dotyczą więc one kolejno: roli obrazu w muzeum historycznym, jego miejsca w ekspozycji. Traktuję tu pojęcie obraz szeroko, odnosząc je do teorii kultury wizualnej. Kolejnym omawianym obszarem jest analiza funkcji i znaczenia “szczególnych” eksponatów na wystawie historycznej (które porównuję tu do chrześcijańskiej relikwii zastanawiając się czy “zdobywają” one podobny relikwii status w kontekście prezentowanej w danym muzeum narracji historycznej). Innym tropem jakim tu podążam jest wpływ sztuki współczesnej (reprezentowanej tu poprzez zjawisko performansu oraz instalację artystyczną) na strukturę wystawy stałej, oraz jej znaczenia w muzeum historycznym.